

LIBERETÀ

FURLANIJA - JULIJSKA KRAJINA

Dodatek k časopisu Sindikata Italijanskih Upokoencev Spi-Cgil Fjk v slovenščini

<http://spi.cgilfvg.it>

Edizione on line in lingua slovena di Liberetà Fvg Anno 19 - Numero 3 - Dicembre 2014 - Reg. Tribunale di Trieste N. 934 del 21/5/96 - Direttore responsabile Antonello Rodio

V petek, 12. decembra, je napovedana splošna stavka proti reformi, ki naj bi ukinila 18. člen delavskega statuta; oz. stavka, ki zahteva nove ukrepe za delavce in upokoence. V FJK bodo priredili tri demonstracije. Hkrati se nadaljuje tudi mobilizacija Spi, Uilp in Fnp za pravičnejše obdavčevanje

TAKO NE GRE!

RAZPOLAGAMO S KONKRETNIMI ODGOVORI ZA SPREMEMBO ITALIJE

**Za delo,
ampak tudi za
upokoence**

12 DICEMBRE 2014

SCIOPERO GENERALE

Splošna stavka 12. decembra 2014

DEMONSTRACIJE V DEŽELI

TRST IN GORICA

Trst, ob 9. uri na Trgu Goldoni, zaključek ob 11. uri na Trgu Verdi

VIDEM

ob 9. uri na Trgu Diacono, zaključek ob 11. uri na Trgu Venerio

PORDENON

ob 9.30 na Trgu S. Giovanni, zaključek na trgu pred županstvom

Ezio Medeot
(generalni tajnik Spi-Cgil FJK)

Sindikata Cgil in Uil sta za petek, 12. decembra, oklicala splošno stavko proti neprimer-
nim vladnim ukrepom. Zlasti kar zadeva
reformo dela in zakon o finančni stabilizaciji
za leto 2015. Vlada namreč stalno stopa po
prstih sindikatu, saj se loteva delavskega sta-
tuta, kar je dejansko v nasprotju s 1. členom
naše ustave, ki se sklicuje na delo, svobodo,
dostojanstvo in enakost delavcev. Kako si lah-
ko predstavljamo, da bomo spremenili državo,
če bomo ločevali med delavci in osebami, saj
bi to pomenilo, da država ne temelji več na
delu in družbeni koheziji.

Mi razpolagamo s konkretnimi predlogi, ki
bi lahko državo samo še izboljšali, in ravno
glede teh se hočemo soočiti z vlado. Gre za
predloge za razvoj, za pravice, socialni status
in delo, ki ga zlasti mladi potrebujejo in ki
se ravno zaradi pomanjkanja le-tega vse
številnejši odpravljajo drugam, s trebihom za
kruhom, saj nimajo tukaj nobenega jamstva
za prihodnost. Vlado zato opozarjamo, da se
krizi kljubuje z investicijami v razvoj in delo,
s podporo socialni politiki: pa ne le za zaščito
zdravja in življenjskih pogojev ljudi, pač pa
tudi za razvoj države same.

Kdor si je zamislil reformo dela in finančni
zakon, nima po našem mnenju jasne slike
o državi, saj gre za ukrepe, ki bodo žal le še
poudarili neenakosti.

Sledi na 3. strani

CGIL IN UIL PROTI VLADI

Splošna stavka. Na ulico bodo stopili tudi upokojenci

V petek, 12. decembra, bomo prekrižali roke proti reformi, ki ukinja 18. člen, in zahtevali bomo nove ukrepe za delavce in upokojence. Tri demonstracije v FJK

Na ulico bodo stopili tudi upokojenci. Pridružili se bodo namreč delavcem, tako kot so že storili 25. oktobra, ko so se udeležili velike vsedrjavne demonstracije, ki jo je Cgil priredil v Rimu, kot tudi 5. novembra, ko so od vlade zahtevali, naj zmanjša davke na pokojnine in naj bonus v višini 80 evrov nameni tudi upokojemcem. Tudi tokrat - 12. decembra, ne bo sindikat Cgil sam: pri splošni stavki se mu je pridružil sindikat Uil.

TRI DEMONSTRACIJE

Roke bodo ves dan prekrižali tako delavci javnega, kot tudi delavci zasebnega sektorja. Napovedane so tri večje demonstracije - v Vidmu, Pordenonu in Trstu, kamor se bodo pripeljali tudi delavci in upokojenci z Goriškega.

Tak je program, ki sta si ga zamislila Cgil in Uil v luči splošne stavke dne 12. decem-

bra, s katero hočejo glasno izraziti svoje neodobravanje reformi trga dela in od vlade zahtevati dejansko spremembo protikriznih ukrepov, začeni z zakonom o finančni stabilnosti, ki ga pravkar obravnavajo v parlamentu.

ZA DELO, ZA POKOJNINE

Stavke se bomo udeležili, da bi izkazali solidarnost delavcem, se pravi prvimi nedolžnim žrtvam te krize, in da bi zahtevali take politične ukrepe, ki bi našim mladim povrnili zaupanje v prihodnost, saj brezposelnost hudo narašča tudi v Furlaniji Julijski krajini, pa tudi da bi se že enkrat uprli taki politiki, ki je dejansko gluha na zahteve upokojemcev, ki so se naveličali plačevati davke tudi namesto utajevalcev, in ki še zdaleč niso privilegiranci, saj tudi v bogatem severovzhodu njihove pokojnine ne presegajo 1000 evrov mesečno.

VZROKI MOBILIZACIJE

Renzijeva vlada vztraja na poti, ki doslej ni privedla do nobenih rezultatov: nobenih ukrepov proti krizi nismo dočakali, nobene podpore gospodarstvu, ki bi kratkoročno privedla do uresničitve nekega načrta investicij v javna dela oziroma v strateške sektorje, ki bi nato spodbudili ponoven zagon ekonomije. Ti so torej po besedah generalne tajnice Cgil Susanne Camusso vzroki splošne stavke, ki si prizadeva za radikalno spremembo reforme trga dela, tako imenovanega jobs act. Zakonski načrt, ki ga je poslanska zbornica že odobrila in ga senat pravkar preučuje, še dodatno krči jamstva, ki jih predvideva 18. člen, ne da bi v zameno ponudil težko pričakovane ukrepe, ki bi spodbudili zagon zaposlovanja, zaustavili prekernost in zagotovili socialne blažilce vsem delavcem. Spet nova zgrešena poteza vlade, ki

snuje, kljub levosredinskemu vodstvu, samo take ukrepe, ki vodijo čisto v obratno smer, to je v strogost in v linearno krčenje na področju zdravstva, vzgoje in javnih ustanov.

ZAHTEVE CGIL IN UIL

Kaj zahtevamo? Univerzalno reformo socialnih blažilcev, da bi lahko čisto vsi delavci koristili dopolnilno blagajno, mobilnost, doklado za brezposelnost, ne glede na sektor oziroma podjetje, v katerem so bili zaposleni. Prizadevamo si za manj stroga določila glede podaljšanja upokojitvene starosti, ki jih predvideva reforma Fornerove, kar bi enkrat za vselej rešilo problem delavcev, ki so se znašli brez službe in brez pokojnine (v italijanščini so to »esodati«). Hočemo ohraniti zaščito 18. člena v primeru nepravilne in diskriminacijske odstavke. Ponovno zahtevamo finančno kritje solidarnostnih pogodb, ki pomagajo več sto podjetjem iz krize, saj lahko na

tak način zagotovijo službo in dohodek svojim zaposlenim. Nujno moramo izpodbiti davčno in prispevno utajo, tako da bi s pridobljenim denarjem lahko poskrbeli za nižje davke na delo in pokojnine. Vključiti hočemo med prejemnike davčnega bonusa v vsoti 80 evrov tudi upokojemce, katerih letni dohodek Irpef ne presega 25 tisoč evrov, kakor sicer velja tudi za delavce. Zahtevamo predstavitev izrednega načrta za varnost območja in javnih poslopij. Prizadevamo si za pospeševanje gradbišč strateških infrastruktur. To so zahteve, ki jih Cgil in Uil predstavljata vladi: če jih slednja ne bo uslišala, bosta sindikata nadaljevala z mobilizacijo. Če drži dejstvo, da se proti krizi ne stavka, drži tudi ugotovitev, da je stavka primerna in potrebna, v primeru ko se taiste krize vlada loteva z zgrešenimi potezami, ki dejansko njene posledice še nadalje krepijo, njeno breme pa sloni izključno na ramenih najšibkejših družbenih slojev.

Sledi s 1. strani

Za delo, ampak tudi za upokojemce

To dokazuje bonus v vrednosti 80 evrov, ki ga vlada ne prizna upokojemcem, pa tudi odločitve, da se pokojnin v letu 2015 ne bo ponovno ovrednotilo, da se ne bo obnovilo javnih pogodb, da se bo še dodatno krčilo sredstva krajevnim ustanovam in posledično storitve za državljane, seveda pa tudi sredstva patronatom, ki zagotavljajo brezplačne usluge delavcem in upokojemcem.

Žal pa še vedno ni nobene sledi o davku na premoženje, ki bi bil potreben korak, seveda ob boju proti davčni utaji, v smeri velike davčne reforme v korist odvisnemu delu in pokojninam. Manj storitev, manj zaščite in manj pravic. To se dogaja v državi, kjer je gospodarska in socialna stiska iz dneva v dan globlja, kakor je še

pred kratkim priznalsam minister za delo Poletti, ki je napovedal načrt za preprečevanje revščine, ki ga nihče dejansko še ni videl, kljub temu, da se je število revnih v Italiji povzpelo že do 6 milijonov, od katerih je milijon šele otrok. Revščina narašča in hkrati naraščajo neenakosti. Tudi to so posledice krize oziroma načina, s katerim se je vlada loteva: z nižanjem plač, ne da bi pri tem oškodovala davčnih utajevalcev in seveda spodbudila večjo davčno enakost, ter z vztrajanjem s prekernim delom. Kakor da bi bila neenakost sinonim za razvoj in predpogoj sodobnih časov, daleč pa ne silovit korak nazaj na področju naših gospodarskih in socialnih dosežkov.

Potrebujemo končno nekaj res-

nice. Vemo namreč, da za izhod iz krize ni preprostega recepta, vendar siti smo votlih gesel, neuresničenih obljub in obtožb, da smo konservativci vsi tisti, ki branimo vrednote in principe, inovatorji pa naj bi bili tisti, ki bi jih kar izbrisali. In nehamo tudi stalno govoriti o prepovedih: Cgil ne postavlja nobenega veta, pač pa ponuja drugačne predloge. Predloge, o katerih bi se mi radi soočili z vlado: to je namreč naša ideja o dialogu, o družbenem posredovanju, o pogajanju, saj smo prepričani, da zagovarjamo različne interese in zanje najdemo tudi sintezo.

Predsednik vlade je postavil konfederalni sindikat ob rob, na tak način pa je ubral neko pot, ki vodi ravno v nasprotno smer. Tako

namreč samo krepi negotovost v ljudeh in njihovo osamljenost, še dodatno oškoduje stanje brezposelnih, prekernih delavcev, upokojemcev z najnižjim dohodkom, delavcev v dopolnilni blagajni in skratka vseh, ki se borijo za preživetje. Nehamo torej govoriti o vetih! Kdor nas obtožuje, da te vete mi postavljamo, si hoče resnici na ljubo ustvariti alibi, samo da mu ne bi bilo treba debatirati o konkretnih zadevah, da bi se lahko izognil soočanju, da bi lahko označil za reakcionarja vsakogar, ki ima različno mnenje.

Ravno zaradi tega bomo v petek, 12. decembra, člani Spi na ulici z ramo ob rami z delavci, kot smo to storili 25. oktobra, ko smo se udeležili velike demonstracije v Rimu, in še vsakič, ko smo podprli

protestne pobude uslužbencev javnega ali gradbenega sektorja oz. kmetijskega področja. Spet bomo ponovili to, na kar smo opozorili z upokojemci Cisl in Uil preteklega 5. novembra, se pravi vsebine skupne platforme glede davkov in pokojnin ter vse, kar smo zapisali v dopisnici, ki jo je podpisalo milijon Italijanov in smo jo izročili poleti vladi.

Na ulicah bomo zahtevali pravičnejšo državo, delo, pravice, socialno blaginjo; tako državo, ki bi vključevala in ne izključevala, ki bi skrbelo za mlade in njihovo prihodnost, ki bi pomagala šibkejšim in nepriviligiranim. Državo, ki bi se borila proti nepravilnostim in neenakostim in ki ne bi oškodovala dela.

Ezio Medeot

Skupščina sindikata upokojencev Cgil v Sarajevu kot začetek tretje faze projekta v nekdanji Jugoslaviji

Solidarnostno potovanje Spi jo je mahnil na Balkan

Na pobudo Spi-Cgil je 22. septembra v Sarajevu zaživel srečanje, s katerim se je dejansko začela nova faza sodelovanja s sindikati upokojencev novih balkanskih držav; udeležence sta nagovorila Livio Melgari ter italijanski veleposlanik v Bosni in Hercegovini.

Tema "potovanja", kateri je Spi-Cgil posvetil svoj zadnji kongres, je zaživel tudi na srečanju, kjer so skozi pričevanja obujali prijateljske odnose in pobude, ki so se zvrstile v času humanitarne pomoči Spi-Cgil v devetdesetih

letih, ko je vojna razdejala nekdanjo Jugoslavijo.

Za mikrofonom so se zvrstili predsedniki sindikata upokojencev Slovenije (Konrad Breznik), Hrvaške (Jasna Petrović), Srbije (Milorad Vujasinović in Djeorgević Mihajlov) ter Bosne in Hercegovine (Nusret Sunie) – slednji je umrl samo nekaj dni po srečanju – ki so opozorili na življenje v državah, ki se dolgo let ukvarjajo z obnovo. Zlasti predsednik sindikalne konfederacije Bosne in Hercegovine Ismet Bajramović se je zaustavil pri

podatku o visoki stopnji brezposelnosti med bosansko mladino in delavci ter potožil nad dejstvom, da še vedno pogrešajo ponoven industrijski zagon po vojni.

Drug za drugim so govorniki potrdili vlogo Spi-Cgil tako v fazi humanitarne pomoči in obnove kot tudi v fazi sodelovanja pri snovanju sindikatov upokojencev in njihovega delovanja, ki je usmerjeno v širšo Evropo. Vsi sindikati upokojencev z Balkana – od Slovenije do Srbije – so namreč včlanjeni v Evropsko federacijo upokojencev in sta-

rejših (Ferpa). In ravno o tem je spregovoril državni tajnik Spi-Cgil Ivan Pedretti, točneje o potrebi po novi fazi sindikalnega življenja evropskih upokojencev, ki bi bilo kos razhajanju Evropske

unije, ki jo vodijo tržni ritmi, finance in profit. Odobravanje se poželi posegi predstavnikov Spi-Cgil FJK, Lombardije, Veneta in Emilije Romagne.

Luciano del Rosso

Slovo od Ernesta Martincica, pobudnika čezmejnega sodelovanja

Nepričakovana smrt tovariša in prijatelja Ernesta Martincica, predsednika podružnice sindikata upokojencev Hrvaške (Suh) iz Novigrada – Cittanove, je tudi nas hudo prizadela in užalostila. Z Ernestom Martincicem smo namreč sodelovali in delili dolgo pot, ki je naše organizacije privedla do sodelovanja, obojestranskega spoštovanja in tesnega prijateljstva, kar je lahko za zgled vsem organizacijam na tem našem širokem čezmejnem območju. Z njim smo namreč zasnovali veliko lepih pobud za naše upokojence, zlasti v okviru pobratenja med Spi od Domja in Suh iz Umaga ter nato še med Spi iz Milj in Suh iz Novigrada. Vsakič smo cenili njegovo vnemo in prizadevanje, ki ju je spremljal simpatični in optimistični značaj človeka, ki si je prizadeval za šibkejšje sloje družbe in za krepitev sindikata. Z njim odhaja prijatelj in tovariš, pravi življenjski zgled. (ldr)

16. OBLETNICA POBRATENJA

Spi od Domja in Suh iz Umaga vselej z ramo ob rami

V soboto, 15. novembra, je v Umagu v prijateljskem vzdušju zaživel vsakoletno srečanje med pobratenima organizacijama Spi od Domja (ki deluje teritorialno tako v tržaški kot v dolinski občini) in podružnico sindikata upokojencev Hrvaške Suh iz Umaga. Ob samem praznovanju 6. obletnice pobratenja so na srečanju obudili vse pobude, ki so zaživele v letu 2014 in obenem opozorili na potrebo po dodatnem koraku naprej v luči programiranja prihodnjih aktivnosti, zlasti kar zadeva skupne čezmejne sindikalne ukrepe. In kakor je že skorajda tradicija ob takih pomembnih jubilejih, sta si predsednik Suh iz Umaga Anton Pertot in tajnik Spi od Domja Fulvio Marchi izmenjala darila. (ldr)

Anton Pertot in Fulvio Marchi

Države severne Evrope zgled pri oskrbi starejših občanov

Sprejet je bil nov zakon o aktivnem staranju Bagatin (DS): korak naprej za naš welfare

«Nedvomno gre za prvi italijanski zakon, ki bo okrog istega omizja združil predstavnike vseh odborov in vodstev, da bi skupaj načrtovali inovativne pobude na področju politik za starejše občane. To odločitev narekuje želja, da bi se naša dežela zgledovala po državah severne Evrope, vsaj kar se avangardnih modelov welfare tiče». Renata Bagatin (na fotografiji) tako ocenjuje zakon za promocijo aktivnega staranja, ki ga je preteklega 29. oktobra sprejela deželna skupščina in za katerega je bila svetnica demokratske stranke (in nekdanja tajnica Spi-Cgil) tudi prva podpisnica. Njo smo torej povprašali, naj nam oriše razloge in zastavitev novega zakona, in naj nam pojasni, kaj bo dejansko pomenil za starejše občane v naši deželi.

Svetnica Bagatinova, ali nam lahko najprej pojasnite, zakaj smo v deželi FJK potrebovali zakon o aktivnem staranju?

«Prav gotovo smo ga potrebovali zato, ker ima v naši deželi skoraj 300 tisoč oseb nad 65 let, to je kar 24,3% celotnega prebivalstva. Odstotek pa bo v prihodnjih letih samo še narasel in že danes je dežela FJK na državni in evropski ravni med tistimi z najstarejšim prebivalstvom. Vendar ne gre le za številke: gre v bistvu za osebe, ki bi lahko še marsikaj prispevale oziroma kakor to sicer že počenjajo tako v družinskem krogu kot tudi na gospodarskem in socialnem področju. In ravno na tem temelji zakon, ki si prizadeva, da bi spodbudil sveženj ukrepov za starejše, ki pa ne bi bili le zaščitnega značaja, se pravi osnovani na social-

nih in zdravstvenih ukrepih, pač pa da bi bili pro-aktivni: da bi seveda promovirali zdravje, hkrati pa tudi avtonomijo starejših oseb nasploh, njihovo daljše bivanje v družinskem krogu, aktivno udeležbo v družbenem in gospodarskem življenju ter spodbudili medgeneracijske odnose».

Zakon je bil odobren skorajda soglasno. Še vedno pa je kdo skeptičen in vztraja pri tem, da je ukrep sad principa...

«Deželni odbor bo imel nalogo, da bo zakon izvajal tako, da bo zanj določil najprej finančno plat in primerno usmeritev. Določitev nekaterih osnovnih principov je zelo pomembna, tako kot je pomembno vnaprej definirati metodo koordinacije med različnimi odborništvimi in vodstvi, ki so poklicani, da skrbijo

za politike starejših oseb pod višjim nadzorom odborništvazdravstvo. Nov zakon predvideva tudi prvič koordinirano posredovanje med različnimi vodstvi in obvezo triletnega programiranja ukrepov. Kar ni od muh. Seveda pa ne gre pozabiti, da je samo za zadnje obdobje leta 2014 predvidenih že 80 tisoč evrov za izvajanje tega zakona. To jasno pomeni, da se nismo ustavili pri principih».

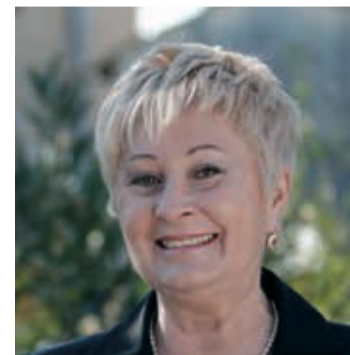
Kateri so prioritarni posegi na tem področju?

«Del ukrepov, na katere se navezuje zakon, je že predvidenih in finančno kritih, zlasti kar zadeva zdravje, socialno zavarovanje, politike za družino, podporo rekreacijskim in športnim aktivnostim, kulturi in izobraževanju. Gre za ukrepe, ki se jih da še predelati, vendar morajo ti

postati del neke splošne strategije, nekega celovitega programiranja ukrepov, kar je tudi eden od ciljev zakona. Pri vsem tem imajo poglobljeno vlogo tudi sindikat, organizirano združevanje in prostovoljno delo; cilj vsega tega pa ostaja promocija svobodne izbire in spodbujanje samoodločbe starejših oseb».

Bodiva bolj konkretna.

«Virtuoznih zgledov je polno, dovolj je, da se obrnemo do držav severne Evrope. Prostora za akcijo in inovacijo je veliko tako na področju welfare-ja kot dela, mimo vzgojnega in izobraževalnega prostora do podpore prostovoljnega dela in političnih ukrepov za dom. Zato je pomembno, da tudi civilna družba in organizacije, ki jo zastopajo, koristijo ugodnosti in priložnosti, ki jih ta zakon prinaša».

NA POMOČ PATRONATOM.

Zaradi Renzijevih krčenj storitve pod vprašajem

*Zakon o finančni stabilnosti za leto 2015 hudo krči sklad za podporo patronatom
Mobilizacija sindikatov predramila javnost, težek položaj pa ostaja*

Samo v letu 2013 so uspešno zaključili 250 tisoč postopkov ter vzpostavili mrežo uradov in okenc, ki krijejo večji del občin v deželi in ki nudijo nezanemarljivo podporo več deset tisoč uporabnikom in ustanovam socialnega zavarovanja. Govorimo namreč o patronatih v Furlaniji-Juljski krajini, ki po podatkih ustanov socialnega zavarovanja obdela v svojih uradih letno kar 85 odstotkov prošelj za pokojnine pri zavodih Inps in Inpdap; urade patronatov upravljajo sindikati in druga združenja povsem brezplačno.

Patronati opravljajo nedvomno eno izmed temeljnih storitev tako za upravo kot za občane, ki pa ji letos preti hud rez prispevkov, se pravi 0,226% prispevne vsote Inps, Inpdad in Inail. Prvotno je zakon o finančni stabilnosti predvideval kar 150 milijonsko krčenje, ki so ga nato znižali na 75 milijonov po zaslugi predloga, ki ga je komisija za bilanco sprejela 26. novembra. Število patronatov pa se bo moralo zmanjšati, saj odobreni predlog predvideva določitev strožjih kriterijev prisotnosti na območju ter njihovo ustanavljanje oziroma ukinjanje glede na število prebivalstva in na opravljeno delo. Cilj pa naj bi bil ta, da bi se njihovo število zmanjšalo za dobro tretjino.

Polovično zmanjšanje napovedanega krčenja je prav gotovo tudi sad velike mobilizacije sindikatov in patronatov samih. Gre vsekakor za denar delavcev, ki naj bi ga vlada namenila v druge postavke, se pravi, da ne bo z njim zagotovila delavcem in upokojencem, ki v največjem številu koristijo usluge patronatov, na desetine storitev: prošnje za pokojnino, ureditev socialnih pogojev, postopkov za brezposelnost, bolezni, poškodbe, prošnje za družinsko doklado, za pomoč v primeru oseb s posebnimi potrebami in pa več drugih.

Ukrep, ki ga predvideva načrt finančnega zakona, kot ga je

PROTEST

Iz uradov na ulico v 200 mestih

Uslužbenci patronatov so stopili na ulice v dvesto italijanskih mestih, da bi javnost opozorili na katastrofalni učinek, ki bi ga imelo krčenje tretjine državnega podpornega sklada. Sindikati in druga združenja so se odločili za svojevrsten in mirovniški protest za zaščito patronatov, ki jim pretijo hudi časi, ko bi bilo odobreno krčenje, ki ga predvideva zakon o finančni stabilnosti Renzijeve vlade – najprej je bilo napovedanih 150 milijonov manj, nato pa je obveljalo rezanje „le“ 75 milijonov.

Pobuda je bila nedvomno koristna, saj je probleme, s katerimi se soočajo patronati končno spoznala širša javnost, hkrati pa je predramila tudi vlado – oglasil se je minister za delo Poletti, ki je namignil na morebitno spremembo zakona.

predstavila vlada, bo kljub pomembni spremembi hudo prizadel delovanje patronatov, ki bodo morali na novo preučiti svoje delovanje. Tudi v naši deželi.

Na to težavo opozarjajo enoglasno tajništva Cgil, Cisl in Uil s svojimi patronati, ki so priredila skupno mobilizacijo, ki so se ji pridružili tudi patronati Acli. Udeležili so se je tudi sindikati upokojencev, ki so ob strani deželni in pokrajinski konfederalni tajništva spodbudili nujen poseg izvoljenih parlamentarcev iz dežele, da bi se izbrisalo – ob diskusiji zakona o stabilnosti za 2015 – nezakonit ukrep, ki lahko hudo oškoduje storitve delavcem in upokojencem.

Sklad za financiranje patronatov – njihov edini vir dohodka – bo vsekakor precej okrnjen, kar bo še dodatno obremenilo sindikate in razredna združenja, ki že danes krijejo približno 70 odstotkov stroškov.

Skratka, zmanjšanje storitev bo neizogibno. Oškodovani bodo uporabniki, ki bodo morali pomoč poiskati pri komercialistih, svetovalcih za delo in podobno, hkrati pa tudi socialne ustanove same, ki so jim patronati v izjemno pomoč in podporo pri delu, zlasti po telematičnem spo-

ročanju storitev zavoda Inps. Telematični sistem namreč še zdaleč ni upošteval dejstva, da samo redki starejši državljani razpolagajo z računalnikom in uporabljajo splet, kar pomeni, da se vse številnejši obračajo po pomoč in svetovanje k patronatom.

In ravno to je spodbudilo državno kampanjo, ki so jo vodili patronati konfederalnih sindikatov in Acli, ki želi javno mnenje opozoriti na vlogo patronatov, ki v svojih 6300 uradih vzdolž apeninskega polotoka oz. na svojih 330 sedežih zagotavljajo nad sto storitev tako na zavarovalniškem kot skrbstvenem področju, od pokojnin mimo postopkov pri nezgodah in boleznih, od socialnih blažilcev do prošelj za invalidnost.

Vlada namreč ne podpira sindikatov preko patronatov, pač pa so patronati sami, ki nudijo osnovne storitve državljanom, tako da lahko državne blagajne na njihov račun prihranijo kar 650 milijonov evrov letno, za osebje, stroške za sedeže in storitve same.

Zato je dodatno krčenje sklada za patronate nesprejemljivo in škodljivo za delavce in upokojence, ki jih itak že bremeni kriza, pa tudi neumno z ekonomskega vidika.